

Otkrivenje Isusa Krista – Broj šest

Uskrsnuće usnulih mrtvih

Jeff Pippenger

2023-10-27

Nadograđujemo se na Izaijino posljednje proročanstvo koje započinje u četrdesetom poglavlju, s prepoznavanjem vremena zadržavanja koje je započelo razočaranjem od 18. srpnja 2020.

Usklađujemo smrt dvaju svjedoka iz Otkrivenja s onima koji su mrtvi u Ezekielovoj dolini mrtvih suhih kostiju u trideset sedmom poglavlju. Ponavljanjem nastojimo utvrditi vrlo određen slijed događaja povezan s uskrsnućem onih koji su bili ubijeni na ulici od strane zvijeri koja je izišla iz bezdana.

Dok usklađujemo ove proročke odlomke, otpećaćujemo dijelove Otkrivenja koji dosad nikada nisu bili prepoznati, jer ova je poruka otpećaćivanje Otkrivenja Isusa Krista koje se zbiva neposredno prije završetka vremena milosti za čovječanstvo. Mi obavljamo to djelo, jer „vrijeme je blizu“. Otpećaćujući istine u Otkrivenju koje su sada u procesu ispunjenja, izvršavamo upravo ono djelo koje je u Otkrivenju bilo određeno kao Ivanovo djelo. Njemu je bilo rečeno da zapiše ono što je vidio, a to su bile stvari koje su tada postojale, te bi bilježeći te stvari Ivan istodobno zapisivao i ono što će biti.

Napiši ono što si vidio, i ono što jest, i ono što će biti poslije ovoga. Otkrivenje 1,19.

Logična prepreka za adventiste sedmoga dana vrlo bi lako mogla biti njihovo tradicionalno razumijevanje knjige Otkrivenja. Kada osoba prihvati utvrđenu istinu, ali ne uspije uvidjeti da je ta utvrđena istina bila određena da se tijekom vremena razvija, njezino početno ispravno razumijevanje istine može postati predajom ili običajem. Istina koja se preobrazila u predaju vrlo lako može proizvesti sljepoću prikazanu u poruci Laodiceji. Izvorna istina i dalje je istina, ali nesposobnost da se uvidi kako se ta istina tijekom vremena razvija proizvodi sljepoću. Istina nije uzrok njihove sljepoće; sljepoća je jednostavno simptom uzroka. Uzrok su uši koje neće čuti, oči koje neće vidjeti i srce koje se neće obratiti u onih koji su samozadovoljni udobnošću predaje i običaja.

„Krist je u svojem učenju iznosio stare istine, kojih je On sam bio začetnik, istine koje je govorio preko patrijarha i proroka; ali ih je sada obasjao novim svjetlom. Kako se drukčijim pokazalo njihovo značenje! Njegovo je tumačenje donijelo bujicu svjetla i duhovnosti. I obećao je da će Duh Sveti prosvijetliti učenike, da će im se riječ Božja neprestano sve više otkrivati. Oni će moći iznositi njezine istine u novoj ljepoti.“

„Otkako je u Edenu izrečeno prvo obećanje o otkupljenju, život, karakter i Kristovo posredničko djelo bili su predmet proučavanja ljudskih umova. Ipak, svaki um po kojemu je Duh Sveti djelovao iznosio je ove teme u svjetlu koje je svježije i novo. Istine otkupljenja sposobne su za stalan razvoj i širenje. Premda stare, one su uvijek nove, neprestano otkrivajući tražitelju istine veću slavu i silniju moć.“

„U svakom naraštaju postoji novo razotkrivanje istine, poruka od Boga narodu toga naraštaja. Stare su istine sve bitne; nova istina nije neovisna o staroj, nego njezino razvijanje. Tek kada se stare istine razumiju, možemo shvatiti nove. Kad je Krist želio otvoriti svojim učenicima istinu o svom uskrснуću, započeo je ‘od Mojsija i svih proroka’ te im ‘protumačio u svim Pismima ono što se na Njega odnosilo’. Luka 24,27. Ali svjetlo koje sja u svježem razotkrivanju istine proslavlja staro. Onaj tko odbacuje ili zanemaruje novo, zapravo ne posjeduje staro. Za njega ono gubi svoju životnu snagu i postaje tek beživotan oblik.“

„Ima onih koji tvrde da vjeruju i da poučavaju istine Staroga zavjeta, dok odbacuju Novi. Ali odbijajući primiti Kristov nauk, pokazuju da ne vjeruju onome što su govorili patrijarsi i proroci. ‘Da vjerujete Mojsiju’, rekao je Krist, ‘vjerovali biste i meni; jer on je pisao o meni.’ Ivan 5,46. Stoga nema nikakve stvarne sile ni u njihovu poučavanju čak ni Staroga zavjeta.”

„Mnogi koji tvrde da vjeruju i da poučavaju evanđelje nalaze se u sličnoj zabludi. Oni odbacuju starozavjetna Pisma, za koja je Krist izjavio: ‘Ona svjedoče za Mene.’ Ivan 5,39. Odbacujući Stari zavjet, oni zapravo odbacuju Novi; jer oba su dijelovi jedne nerazdvojive cjeline. Nitko ne može ispravno iznositi Božji zakon bez evanđelja, niti evanđelje bez zakona. Zakon je utjelovljeno evanđelje, a evanđelje je razotkriveni zakon. Zakon je korijen, evanđelje je mirisni cvijet i plod koji on nosi.” Kristove usporedbe, 127.

Na one koji tvrde da vjeruju u staro, ali odbacuju novo, to se s još većom snagom odnosi na adventiste sedmoga dana koji tvrde da vjeruju u Bibliju u cijelosti, ali odbacuju spise Duha proroštva. U Otkrivenju Ivan je simbol Božjega naroda u posljednjim danima koji je progonjen zato što prihvaća i Bibliju i Duh proroštva.

Ja Ivan, koji sam i vaš brat i sudionik u nevolji, i u kraljevstvu i postojanosti Isusa Krista, bijah na otoku koji se zove Patmos, poradi riječi Božje i svjedočanstva Isusa Krista. Otkrivenje 1,9.

Ako osoba prihvati Isusovo svjedočanstvo, koje je Duh proroštva, a to su spisi Ellen White, tada prethodni odlomak iz njezinih spisa određuje pitanje kojim se bavim. Napisala je da su „istine otkupljenja sposobne za stalan razvitak i proširenje. Premda stare, one su uvijek nove, neprestano otkrivajući tragaču za istinom veću slavu i silniju moć“, te da u „svakom naraštaju postoji nov razvitak istine, poruka od Boga ljudima toga naraštaja“.

Premda je uobičajeno razumijevanje knjige Otkrivenja, kakvo bi mogao imati prosječan adventist sedmoga dana, istina, cijela knjiga Otkrivenja svjedočanstvo je o posljednjim danima. Trenutačno primjenjujemo istinu koja se sada razotkriva, a tu istinu neće prepoznati oni koji nisu voljni prihvatiti da su svi odlomci u knjizi Otkrivenja dio Otkrivenja Isusa Krista koje se razotkriva u posljednjim danima.

Shvaćanje koje adventizam zastupa u vezi s jedanaestim poglavljem Otkrivenja, kao ispunjenjem u Francuskoj revoluciji, ispravno je, i sestra White podupire to ispravno gledište. Ipak, ta je istina bila naprosto povijest, koja je zapisana kako bi predočila posljednje dane. Cijela knjiga Otkrivenja upravljana je tim proročkim fenomenom.

Nadograđujemo skrivenu povijest sedam gromova kao vodič kako bismo povezali Ezekijela trideset sedam, Izaiju četrdeset i Otkrivenje jedanaest s prisposodobom o deset djevnica iz Mateja dvadeset pet. Druga proročka linija koja podupire primjenu proročkog slijeda događaja kojim se bavimo nalazi se u Kristovoj liniji, koja također uključuje sekundarno svjedočanstvo. Isus je imao trideset godina kada je bio kršten i postao Isus Krist, jer „Krist” u grčkom Novoga zavjeta, odnosno „Mesija” u hebrejskom Staroga zavjeta, znači pomazanik.

Tu riječ, kažem, znate, koja se pronijela po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je Ivan propovijedao; kako je Bog Isusa iz Nazareta pomazao Duhom Svetim i snagom; koji je prolazio čineći dobro i iscjeljujući sve kojima je davao tlaćio; jer Bog bijaše s njime. Djela apostolska 10:37, 38.

Trideset je godina Isus bio pripravljan za pomazanje, a kada je jednom bio pomazan na svome krštenju, On je, kao Krist, iznosio svoju poruku tijekom tri i pol proročka dana. Potom je bio ubijen, položen u grob, uskrišen, a zatim uzašao na nebo. Početak Njegove službe od tri i pol godine bilo je Njegovo krštenje, koje predstavlja Njegovu smrt i uskrsnuće, a na kraju svojih tisuću dvjesto i šezdeset dana službe bio je razapet, a zatim uskrišen — jer On je početak i svršetak. Događaj Njegove smrti i uskrsnuća proizveo je silnu vojsku koja je tijekom još tri i pol godine nosila evanđelje Židovima, a potom i svijetu.

Katolička crkva, to jest antikrist biblijskog proroštva, također je bila trideset godina u pripremi prije nego što je bila pomazana silom. Godine 508. „svagdašnja“ je bila uklonjena. Sestra White izravno nas obavještava da su milleriti imali ispravno razumijevanje „svagdašnje“ u knjizi proroka Daniela, unatoč činjenici da se laodicejska Crkva adventista sedmoga dana 1930-ih vratila sotonskom gledištu otpalog protestantizma o „svagdašnjoj“.

„Tada sam u vezi sa ‘svagdanjom’ (Daniel 8,12) vidjela da je riječ ‘žrtva’ dodana ljudskom mudrošću te da ne pripada tekstu, i da je Gospod dao ispravno razumijevanje o tome onima koji su objavili glas o času suda.“ Early Writings, 74.

„Svakodnevna” predstavlja poganstvo, a poganski Rim bio je sila koja je zadržavala i sprječavala papinstvo da se uspne na prijestolje zemlje. Kao što je prorečeno u Danielovoj knjizi, a potom potvrđeno poviješću, i zatim otkriveno po anđelima Williamu Milleru te potom potvrđeno od Ellen White, godine 508. uklonjena je poganska zapreka usponu papinstva. Kao i Krist, antikrist se trideset godina pripremao da bude osnažen 538. godine. Krist i antikrist trideset su se godina pripremali da budu osnaženi. Pošto je papinstvo bilo osnaženo 538. godine, iznosilo je svoju poruku smrti tijekom tri i pol proročke godine, upravo kao što je Krist iznosio svoju poruku života tijekom tri i pol godine. Dva svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja, koji su u povijesti Francuske revolucije predstavljali Stari i Novi zavjet, također su dobili vlast da prorokuju tijekom tri i pol proročka dana.

I dat ću moć svojim dvama svjedocima, i oni će prorokovati tisuću dvjesto i šezdeset dana, odjeveni u kostrijet. Otkrivenje 11,3.

Godine 1798., nakon tisuću dvjesto i šezdeset proročkih dana, antikrist je zadobio svoju smrtonosnu ranu, kao što je i Krist umro na križu nakon tisuću dvjesto i šezdeset dana, i kao što su

dva svjedoka, koji predstavljaju Riječ Božju, bila ubijena na ulici nakon tisuću dvjesto i šezdeset dana.

Trećega dana Krist je uskrsnuo, a jedna od glavnih tema antikrista u knjizi Otkrivenja jest iscjeljenje njegove smrtne rane, odnosno njegovo uskrsnuće. Kristovo uskrsnuće dogodilo se trećega dana, a uskrsnuće dvojice svjedoka dogodilo se nakon tri i pol dana. Antikrist uskrsava simbolično trećega dana, jer je, prema nekoliko proročkih svjedočanstava, treći dan simbol zakona o nedjelji. Pri zakonu o nedjelji zvijer iz mora iz Otkrivenja trinaest uskrsava, a žig zvijeri iz mora postaje kušnja. Tada će Ujedinjeni narodi, deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest, po nalogu Sjedinjenih Američkih Država, koje su vodeći kralj među deset kraljeva, uzdignuti antikrista kao glavu trostrukoga saveza, dok se papinstvo uspinje na prijestolje zemlje.

„Kako se približavamo posljednjoj krizi, od presudne je važnosti da među Gospodnjim oruđima vlada sklad i jedinstvo. Svijet je ispunjen olujom, ratom i razdorom. Ipak, pod jednom glavom — papinskom vlašću — narod će se ujediniti da se suprotstavi Bogu u osobi Njegovih svjedoka. To jedinstvo učvršćuje veliki otpadnik. Dok nastoji ujediniti svoje slugu u ratovanju protiv istine, radit će na tome da razdijeli i rasprši njezine zagovornike. Ljubomora, zlo sumnjičenje, zlo govorenje, on potiče kako bi proizveo neslogu i razdor.” Testimonies, volume 7, 182.

Kada antikrist uskrsne, uzdiže se na prijestolje zemlje i predvodi trostruki savez na njegovu pohodu prema Armagedonu, kao što je Jezabela vodila Ahaba na goru Karmel. Psalmist Asaf poistovjećuje deset naroda, koji predstavljaju Ujedinjene narode, sa zlom urotom Božjih neprijatelja, koji podižu svoju „glavu“, a to je „papinska vlast“.

Pjesma ili psalam Asafov. Nemoj šutjeti, Bože: ne miruj i ne počivaj, Bože. Jer evo, tvoji neprijatelji stvaraju bunu, i oni koji tebe mrze podigli su glavu. Lukavo se dogovaraju protiv tvoga naroda i vijećaju se protiv tvojih skrivenih. Rekli su: Dođite, i istrijebimo ih da više ne budu narod, da se ime Izraelovo više ne spominje. Jer jednodušno su se zajedno savjetovali: udružili su se protiv tebe: šatori Edomovi i Jišmaelci, Moab i Hagreni, Gebal i Amon i Amalek, Filistejci sa stanovnicima Tira; i Asur se pridružio njima: pomogli su sinovima Lotovim. Sela. Psalmi 83:1–8.

Tada znamenje trojice anđela leti posred neba.

I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, imajući vječno evanđelje da ga navijesti onima koji prebivaju na zemlji, i svakomu narodu, i plemenu, i jeziku, i puku, govoreći jakim glasom: Bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas njegova suda; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda. I pođe za njim drugi anđeo govoreći: Pade, pade Babilon, grad veliki, jer je vinom gnjeva bludnosti svoje napoji sve narode. I treći anđeo pođe za njima govoreći jakim glasom: Ako se tko pokloni Zvijeri i njezinu liku, i primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku, i on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nepomiješano natočeno u čašu srdžbe njegove; i bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jaganjcem. I dim njihove muke uzlazi u vijeke vjekova; i nemaju pokoja ni danju ni noću oni koji se klanjaju Zvijeri i njezinu liku, i tko god prima žig imena njezina. Ovdje je postojanost svetih: ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. Otkrivenje 14:6–12.

Tada će stijeg triju anđela lebdjeti posred neba, ali uskoro će antikrist biti uzdignut do neba od deset kraljeva Ujedinjenih naroda. Stijeg će tada naviještati poruku „istine“, a antikrist će tada naviještati poruku predaje i običaja. Tri anđela opominju čovječanstvo da ne primi žig papinstva, ali će Sjedinjene Američke Države, kao lažni prorok, prisiliti svijet da primi upravo taj žig.

Ovdje ćemo završiti i nastaviti u sljedećem članku.